

عنوان مقاله:

بررسی رابطه خودکارآمدی با ابعاد انگیزش تحصیلی دانش آموزان دختر پایه اول دوره دوم متوسطه شهر همدان

محل انتشار:

سومین همایش ملی روانشناسی، تعلیم و تربیت و سبک زندگی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

زهرا کیانی - کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور

نصراله عرفانی - دانشیار گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور

یداله خرم آبادی - استادیار گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی رابطه خودکارآمدی با ابعاد انگیزش تحصیلی دانش آموزان انجام شد. روش پژوهش از نوع توصیفی و همبستگی بود و جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر پایه اول دوره دوم متوسطه شهر همدان در سال تحصیلی 1397-98 بود که بر اساس فرمول تاباچینک و فیدل 2013 تعداد 107 نفر به عنوان گروه نمونه به صورت تصادفی مرحله ای از بین جامعه آماری انتخاب شدند. برای سنجش خودکارآمدی از پرسشنامه نظامی، جروسلم و رالف شوارز و جهت سنجش انگیزش از پرسشنامه استاندارد انگیزش تحصیلی هارتر استفاده شد. تحلیل داده ها با آزمون ضریب همبستگی پیرسون توسط نرم افزار SPSS انجام شد. یافته ها حاکی از آن بود که بین خودکارآمدی و انگیزش درونی و بیرونی رابطه مستقیم و معنیداری وجود دارد در حالی که بین خودکارآمدی با بی انگیزگی دانش آموزان رابطه معکوس و منفی مشاهده شد. همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان داد که به وسیله خودکارآمدی میتوان انگیزش تحصیلی دانش آموزان را پیشبینی کرد. به بیان دیگر دانش آموزی که خودکارآمدی بیشتری دارد، از انگیزش تحصیلی بهتری برخوردار بوده و در زمینه درسی قویتر عمل میکند.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، ابعاد انگیزش، همدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1020771>

